

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2019-10 van:

MEVROUW X,
wonende te A,
verder te noemen: klagster,

tegen:

DE HEER Y,
kantoorhoudende te B,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Met een ongedateerde brief met bijlagen, ontvangen door de Tuchtcommissie op 11 juni 2019 heeft klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft bij e-mail van 2 augustus 2019 verweer (met bijlagen) gevoerd.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 13 september 2019 te Den Haag. Hierbij waren klagster, haar adviseur de heer C, en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

De mediator is gevraagd klagster en haar partner bij te staan in de afwikkeling van de echtscheiding.

Volgens klagster heeft de mediator zich hierbij klachtwaardig gedragen. Zij heeft hierover een klacht ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Dit heeft niet tot oplossing van de klacht geleid, waarna klagster een klacht bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.

3. De klacht en het verweer

Klagster stelt zich op het standpunt dat de mediator zich niet heeft gehouden aan de Gedragsregels op het vlak van beroepsethiek en integriteit, transparantie, partijautonomie, onpartijdigheid en competentie. Ook is hij niet duidelijk geweest over het tarief en de kosten.

Klagster verwijt de mediator een te passieve houding. Er is geen enkele begeleiding geweest, terwijl klagster had verwacht dat de mediator alles zou uitleggen over wat zij en haar ex-partner moesten doen voor het verdelen van de bezittingen, waaronder de echtelijke woning

en schulden. Veel punten, waaronder het pensioen en de kinderalimentatie, zijn niet goed besproken en beschreven, aldus klaagster.

Klaagster had, met instemming van haar ex-partner, de mediator ook toestemming gegeven om telefonisch contact met haar kinderen op te nemen, maar later bleek dat de mediator achter haar rug om overleg met haar ex-partner had gehad en dat hij van plan was om de kinderen te bezoeken. Nadat hij de kinderen had bezocht, weigerde hij te vertellen hoe dit gesprek was verlopen. Eerst moest klaagster het echtscheidingsconvenant ondertekenen.

Klaagster heeft het uiteindelijk opgestelde concept-echtscheidingsconvenant laten bekijken door een adviseur. Die ontdekte dat er veel financiële en juridische fouten in zaten. De mediator heeft bijvoorbeeld ten onrechte geen rekening gehouden met de huwelijkse voorwaarden. In het concept van het convenant staat dat er sprake was van gemeenschap van goederen, dit terwijl klaagster de mediator had verteld dat haar ex-partner voor het huwelijk een schuldbekentenis bij de notaris had laten opstellen. Naar opvatting van klaagster had de mediator dit moeten uitzoeken.

Klaagster wilde bij de verdere gesprekken de adviseur meenemen. Haar ex-partner stemde hiermee in maar de mediator aanvankelijk niet. Later ging hij alsnog akkoord maar in een e-mail heeft hij klaagster bericht wat er naar zijn mening allemaal niet goed was aan het handelen van klaagster. Toen heeft klaagster het vertrouwen in de mediator opgezegd.

Gebleken is verder dat aan klaagster bij de eindafrekening een hoger bedrag in rekening is gebracht dan aan haar ex-partner, terwijl afgesproken was dat zij ieder de helft zouden betalen. De mediator heeft voor het contact met de kinderen alleen aan klaagster een bedrag in rekening gebracht.

De hele gang van zaken heeft de echtscheiding ernstig bemoeilijkt en heeft klaagster veel geld gekost. Zij heeft een groot bedrag aan haar ex-partner betaald, terwijl later bleek dat haar ex-partner op grond van de huwelijkse voorwaarden juist een bedrag aan haar had moeten betalen. Volgens klaagster was de mediator veel te veel op de hand van haar ex-partner. Klaagster moest overal mee instemmen anders ging de mediation niet door.

De mediator heeft aangevoerd dat hij wellicht uit betrokkenheid in de val van redder is beland, met name door de vele telefonische contacten die hij met klaagster heeft gehad. Hierdoor is klaagster kennelijk in de veronderstelling geraakt dat de mediator haar zou steunen in alles wat zij op papier zette. Toen dat niet het geval bleek te zijn, is klaagster een parallelle weg gaan bewandelen met een zaakwaarnemer/adviseur. Dit heeft consequenties gehad voor de verhoudingen en de financiën, aldus de mediator.

Verder heeft de mediator gesteld dat tijdens een van de telefoongesprekken met klaagster de situatie met de kinderen is besproken en dat klaagster hem toen heeft gevraagd of hij daarin iets zou kunnen betekenen. De mediator heeft toen aangegeven dat hij, zodra het convenant enige vaste vorm zou krijgen, contact met de kinderen zou zoeken om met elkaar te bekijken of zij bereid zouden zijn om op zijn minst het gesprek met hun moeder weer aan te gaan. Hij heeft dat gesprek ook met hen gehad. Omdat de kinderen wel contact met de vader hadden, was deze waarschijnlijk op de hoogte van deze afspraak.

Ten aanzien van de door klaagster gestelde fouten in het conceptconvenant voert de mediator aan dat het om een concept ging dat nog niet volledig was, nog moest worden besproken en nog kon worden aangepast naar aanleiding van de opmerkingen van partijen.

Verder heeft de mediator, zo stelt hij, partijen tijdens het gehele traject geadviseerd om zelf advies in te winnen. Hij heeft hen ook geadviseerd om zo snel als mogelijk een afspraak bij de notaris te maken als de "clause" volgens hen gevolgen zou hebben voor het convenant.

Partijen waren er echter van overtuigd dat zij in gemeenschap van goederen gehuwd waren en gaven daar ook nadrukkelijk blijk van. Als er bij de mediator enige twijfel zou zijn ontstaan, zou het huwelijksgoederenregister daarop nageslagen zijn, maar partijen waren heel stellig in hun mededelingen.

4. De beoordeling

De Tuchtcommissie stelt voorop dat klaagster, gelet op de inhoud van met name de door de mediator overgelegde stukken, wellicht verwachtingen van de mediator heeft gehad die niet in overeenstemming waren met zijn taak als mediator maar meer behoren bij de functie van adviseur dan wel belangenbehartiger. Echter, de mediator zelf heeft ook onvoldoende duidelijk gemaakt wat zijn rol, en de daarbij behorende professionele afstand, inhoud en waar de grens lag. Met name door bij klaagster de indruk te wekken dan wel te laten bestaan dat zij hem (telkens) apart kon benaderen (altijd kon bellen, zoals ter zitting verwoord) heeft de mediator verwachtingen gewekt, wat er toe geleid heeft dat klaagster veel aan de mediator telefonisch dan wel per e-mail heeft voorgelegd. Niet is gebleken dat de mediator op enig moment duidelijk heeft gemaakt dat dit niet paste bij zijn rol als mediator.

Verder is de Tuchtcommissie van oordeel dat de mediator niet had mogen overgaan tot het volgen van twee parallelle trajecten: de mediation in verband met de echtscheiding en de bemiddeling tussen klaagster en haar kinderen. Omdat de mediation daar niet over ging, had hij de gesprekken met de kinderen niet mogen voeren en hiervoor ook geen aparte rekening bij klaagster in mogen dienen. Overigens is het de Tuchtcommissie niet gebleken dat de mediator “achter klaagsters rug om” afspraken met de kinderen en de ex-partner heeft gemaakt. Mogelijk hebben de kinderen, zoals ook door de mediator aangevoerd, de ex-partner op de hoogte gesteld van de afspraak die zij met de mediator hadden.

Ook had de mediator naar aanleiding van de mededeling van klaagster dat er sprake was van gemeenschap van goederen “met een clause” door moeten vragen en zo nodig de desbetreffende stukken moeten opvragen. Hij had in elk geval in het concept-convenant niet zonder meer mogen uitgaan van een huwelijk in gemeenschap van goederen. Hier heeft de mediator een steek laten vallen.

De Tuchtcommissie is ook van oordeel dat de mediator de situatie met de door klaagster ingeschakelde adviseur niet op geheel juiste wijze tegemoet is getreden. Hij had hier professioneler op moeten reageren door te melden dat hij de door klaagster gewenste aanwezigheid van de adviseur bij de bespreking met haar ex-partner zou bespreken, en pas daarna zijn beslissing daarover te nemen. In plaats daarvan heeft hij te stekelig gereageerd door al meteen te zeggen dat dit niet in overeenstemming met de mediationovereenkomst was.

Voor het overige heeft klaagster onvoldoende onderbouwd dat het conceptconvenant fouten bevatte die aan de mediator toegerekend kunnen worden. Evenmin is vast komen te staan dat de mediator klaagster onder druk heeft gezet om het convenant te ondertekenen door mee te delen dat hij pas na ondertekening van het convenant de uitslag van het gesprek met de kinderen met klaagster zou bespreken. Ook is niet onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de mediator klaagster op andere wijze onder druk heeft gezet (onder de mededeling dat anders de mediation zou worden beëindigd) of met klaagsters ex-partner afspraken zou hebben gemaakt dan wel dat de mediator partijdig zou zijn geweest.

Ten slotte is niet gebleken dat de mediator in zijn declaraties naar partijen toe onvoldoende duidelijk is geweest.

Al met al is de Tuchtcommissie van oordeel dat de mediator de beginselen van transparantie en professionaliteit heeft geschonden. Wel heeft de mediator blijk gegeven van zelfreflectie door te erkennen dat hij in de valkuil van te veel betrokkenheid en compassie is getrapt en dat hij daarmee de rol van mediator met die van hulpverlener heeft verward.

Gelet op het bovenstaande is de klacht gedeeltelijk gegrond. De Tuchtcommissie zal de klachtmaatregel van waarschuwing opleggen.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht gedeeltelijk gegrond;
- legt de maatregel van waarschuwing op.